

Ezen az estén a „Horizon B” nevű pub-ban mindössze négy vendég volt. Szerda estéhez mérten is szokatlanul kevesen. Pedig az élőzene szokás szerint műsoron volt. Egy zongorista és egy hegedűművész duettjét élvezhették a vendégek. A pultos kedvtelenül törölgette a borospoharakat, minduntalan az ajtóra pillantgatott, hátha belép rajta valaki. Este 10 óra tájban, egy vörös hajú, telt keblű, magas nő vékony lábai kopogtak végig a pub padlóján a pultig. Whiskey-t rendelt, majd egy pulthoz közeli asztalhoz ült le. Láthatóan nem várt senkit, magába mélyedve kortyolgatta lassú, megfontolt kortyokkal a whiskey-t. Rendelt még egyet, de azt egyből lehúzta, majd elveszett gondolataiban. Mélázásából egy fekete szövetkabátos, borostás, jó vágású férfialak ébresztette fel. Leült vele szemben, és az orra elé csúsztatott egy pohár Chivas Regal-t.

- Gyászol?

- Önnek is jó estét!

A férfi nem vette magára udvariatlanságát.

- Ritkán látok hölgyet, aki ennyire kedveli a whiskey-t.

- Nem szeretem.

- Jack Brewster a nevem.

- Antonia Newark.

Nem szóltak többet. A férfi látta, hogy ma a nevén kívül nem fog mást kihúzni az asszonyból, aki megitta italát, majd balra fordította a fejét, és fel sem tűnt neki többé a férfi.

Másnap Antonia ismét tíz óra körül tért be a kocsmába, de Jack nem volt ott. A nő szeretett volna beszélgetni vele, tapintatlannak érezte tegnap esti viselkedését. De Jack ma nem ment. Péntek este kilenckor Antonia asztala nem volt üres. Jack várta. Antonia láthatóan megörült neki, melegen üdvözölte majd így szólt:

- Elhagyott a férjem.

- Miért tett ilyet?

- Azt mondta megunt. Nem hozom lázba többé. Teljesen érdektelennek tart. Majd Skóciába utazott a nagyszüleihez, és most ott él.

- Unalmas egy fickó. Egyszer, ha találkozok vele, megkérdezem tőle, hogyan tudta megenni Magát.

Jack a szavak embere volt, nem melleleg helyes, és látszólag gazdag. Antonia újra vérbeli nőnek érezhette magát mellette. Ámulatba ejtette a férfi. Önmaga körüli csodáját Jack azon az éjszakán csak még jobban fokozta. Ám Antonia vívódott. Szerette volt férjét. Nagyon is. Egy-két hónap telt el így Jack-kel. Hetente többször jártak el iszogatni a Horizon B-be, majd valamelyikük lakásán kötöttek ki. Jack teljesen elfeledtette Antonia-val volt férjét. Újabb másfél hónap után Antonia megkérte Jack-et, hogy költözzön hozzá. Magába bolondította a férfi. Antonia egy londoni logisztikai cég cégvezető helyettese volt. Jól keresett. Meglehetősen jól. Lakása London belvárosában, frekventált helyen feküdt. 100 négyzetméterével igencsak drága ingatlanak számított. Valójában nem is az ő lakása volt. Még volt férje nevére volt bejegyeztetve, aki azonban meghagyta Antonia-nak.

Jack munkájáról Antonia csak annyit tudott, hogy egy élelmiszeripari cég területi képviselője. De dolgozni nem látta sokat, többnyire otthon volt. Egyik esti beszélgetésük közben jelentéktelen hangsúllyal terelte a témát Jack Antonia volt férjére. Megtudta, hogy még nem váltak el, sőt, be sem adták a válókeresetet. Meglepődését lepleznie kellett. Apránként minden fontos információt kiderített Hermann Albrechtről. Megtudta hol él, hol dolgozik. Megtudta azt is, hogy kopasz, és

nem visel borostát. Ezeken a tulajdonságokon kívül minden megegyezett, sőt kicsit hasonlítottak is egymásra. Antonia nem értette miért akar ennyit tudni volt férjéről Jack. De jobban foglalkoztatta ennél az, hogy mennyire tökéletes Jack, mennyire érti minden rezdülését, és mennyire jó hozzá. Idővel Jack sem firtatta a dolgokat, és gondtalanul éltek. Egy év telt el. Antonia ekkor kezdett gyanakodni. Félt. Félt attól, mi lehet Jack hatalmas szíve mögött. Ugyanis egy év alatt egyszer sem hozta föl azt a dolgot Jack, hogy miért nem nyújtja be Antonia a válópert.

Ekkoriban Jack egy hétre elutazott. Azt mondta, továbbképzésre kell mennie Frankfurtba, a cég központjába. De továbbképzésről szó sem volt. Skóciába utazott, Hermann Albrecht lakóhelyére. Emberei már jó ideje figyelték Hermannnt. Így tudta, mikor megy el dolgozni, mikor ér haza, mikor van otthon egyedül. Pár napig még szemmel tartotta ő maga is, aztán egy olyan alkalommal, amikor egyedül volt otthon, betört a házába, és fegyvert nyomott a képébe.

- Hermann Albrecht! Ön meg fog halni. Egy dolog mentheti meg az életét. Ha most azonnal felhagy itteni életével, felkeresi volt feleségét, és kibékülnek. Rajta! Egy szót se! Írjon egy levelet az itthoniaknak, aztán nyomás! Leszek olyan kedves, és elviszem Londonba.

Hermann leblokkolt. Valami hideget érzett homlokán. Mikor tudatosult benne, hogy az egy pisztoly csöve, lapot vett elő, megírta a levelét, előhozta iratait, személyes tárgyait, és bepakolt egy bőröndbe. Jack az autójába ültette, és elhajtott a háztól. Kisvártatva két autó vágódott mögéjük, Jack pedig letért a főútról, majd egy elhagyatott mezőn megállt. A két másik kocsi szintén megállt. Jack kirángatta Hermannnt a hátsó ülésről, majd hidegvérrel főbe lőtte. Ezután visszaült autójába, majd elhajtott. Emberei gondoskodtak a hulláról. Jack pedig ezen túl Hermann Albrechté változott. Lenyíratta haját, szakállát, majd első útja egy bankba vezetett. Abba a bankba, ahol Antonia és Hermann megtakarított pénzüket kamatoztatták. Szép vagyonuk gyűlt össze. Továbbá Jack két hónappal ezelőtt Hermann nevében egy hirdetést adott fel Észak-Angliában Antonia lakásáról. Természetesen akadták rá bőven gazdag érdeklődők. A bankból a reptérre ment, Hermann Albrecht nevében két repülőjegyet kért Johannesburgba. Ezután londoni lakására rohant, ami Antonia-hoz költözése óta üresen állt. Megfürdött, majd Antonia-hoz sietett. A nő már kiéhezve várta. Jack most újra felvette álarcát, amelyben a tökéletes férfit testesítette meg Antonia előtt. Egészen hajnalig. Ekkor egy autó állt meg a háztömb előtt. Jack két embere volt az. Feladatuk pedig ismét egy hulla elszállítása. Ezen reggelen egy másik autó is megállt a ház előtt. Az a férfi volt, aki Hermann Albrecht lakását készült megvenni. Készpénzben fizetett a Hermann ruháiban feszengő Jack-nek. Jack ezután összeszedte Antonia pár ruháját, és iratait, felhívta embereit, hogy pakolják ki a lakást, ő pedig egy fodrászkellék-boltba sietett. Vörös hajfestéket vett, majd felkereste a London mellett élő rég nem látott hűgát. Egy Johannesburgba szóló repülőjeggyel a kezében nem volt nehéz rávennie, hogy fesse vörösre a haját, és tartson vele Dél-Afrikába...